KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 4115/88

af 21. december 1988

om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med støtte til ekstensivering af produktionen

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1137/88 (2), særlig artikel 1b, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1636/87 (4), særlig artikel 5, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 1b stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 797/85 er det fastsat, at som overskudsprodukter betragtes produkter, for hvilke der ikke systematisk på fællesskabsplan findes normale ikke subventionerede afsætningsmuligheder; med henblik på en nærmere fastlæggelse af disse produkter bør de pågældende produkter anses at være dem, for hvilke Rådet i 1987 og 1988 bl. a. besluttede at indføre eller udbygge de forskellige mekanismer til stabilisering af landbrugsmarkederne i Fællesskabet; i den nuværende situation bør der dog udelukkes visse produkter, for hvilke det ikke er hensigtsmæssigt at anvende den pågældende ordning i betragtning af de bestående ordninger for kontrol af produktionen;

støttemodtagernes forpligtelser bør fastsættes i tilfælde af produktionens ekstensivering bl. a. ved disses forpligtelse til at formindske produktionen af et eller flere overskudsprodukter;

for at tage hensyn til de særlige dyrknings- og/eller opdrætningsforhold i de forkellige områder i Fællesskabet bør det fastsættes, at produktionen nedsættes efter alternative og/eller komplementære metoder, der er baseret enten på konstatering af den kvantitative formindskelse af produktionen på hver landbrugsbedrift eller på indførelsen af mindre intensiv produktionsteknik, der normalt medfører en tilsvarende formindskelse af produktionen; det tilkommer medlemssaterne at vælge den eller de metoder, der egner sig for de lokale produktionsforhold;

med hensyn til indførelsen af mindre intensiv produktionsteknik bør medlemsstaterne over for Kommissionen bevise denne tekniks effektivitet, og ud fra passende referencer og forskelligartede dyrkningsforhold godtgøre, at dens iværksættelse regulært medfører en nesættelse af produktionen på mindst 20 % i forhold til den produktion, der opnås ved traditionel teknik; Kommissionen bør godkende de foranstaltninger, der tager sigte på disse metoder;

ordningen tager i første række sigte på at nedsætte den produktion, der opnås ved intensivt landbrug; for at sikre en effektiv gennemførelse af de pågældende foranstaltninger på klart fastlagte betingelser er det derfor hensigtsmæssigt at åbne mulighed for at fastsætte særlige betingelser for allerede ekstensive produktioner eller produktionssystemer;

de støtteansøgninger, som producenterne skal indgive, bør dels indeholde oplysninger til belysning af produktionssituationen på deres bedrift og dels ledsages af deres forpligtelse til at nedsætte produktionen efter nedsættelsesmetoder, som medlemsstaten fastsætter;

for at udligne indkomsstabet bør det overlades til medlemsstaterne at fastsætte støttebeløbet og differentiere det ud fra fælles kriterier evt. under hensyntagen til supplerende foranstaltninger på fællesskabsplan, som ikke bør hæmmes; disse kriterier kan vedtages ud fra produkt, den regionale eller lokale situation samt det samlede areal, der er omfattet af forpligtelsen, og den valgte ekstensiveringsmetode;

den kontrol, som medlemsstaterne skal foretage, bør fastsættes; det er desuden nødvendigt, at medlemsstaterne træffer effektive foranstaltninger for at straffe manglende overholdelse af de indgåede forpligtelser;

Den Stående Landbrugsstrukturkomité har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved denne forordning fastsættes gennemførelsesbestemmelserne for ordningen med støtte til ekstensivering af produktionen.

(1) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.
(2) EFT nr. L 108 af 29. 4. 1988, s. 1.
(3) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 9.
(4) EFT nr. L 153 af 13. 6. 1987, s. 1.

Artikel 2

1. De produkter, der er omfattet af en støtte til ekstensivering af produktionen, er anført i bilag I.

Med hensyn til vin kan medlemsstaterne udelukke kvbd fra ordningen.

2. I tilfælde af samdyrkning af afgrøder fordeles det udnyttede landbrugsareal mellem de vegetabilske produktioner i forhold til disses udnyttelse af jorden, støtten ydes kun, hvis dyrkningen af det produkt, der er omfattet af støtten, udgør mindst 60 % af det pågældende areal.

Artikel 3

1. For at kunne modtage støtte til ekstensivering skal producenten underskrive en forpligtelse om rent faktisk at nedsætte produktionen af et eller flere af de i bilag I nævnte produkter. Han skal give tilstrækkelig garanti for, at forpligtelsen overholdes under dens varighed.

2. Medlemsstaterne kan begrænse forpligtelsen til fem år.

Artikel 4

1. Producenten nedsætter produktionen efter bestemmelser, som medlemsstaterne fastsætter, i forhold til landbrugsbedriftens normale produktion forstået som gennemsnittet af de årlige produktioner i en referenceperiode.

De bestemmelser, som medlemsstaterne skal fastsætte kan omfatte følgende metoder:

— en »kvantitativ« metode på grundlag af de rent faktisk nedsatte mængder ifølge artikel 6 og/eller

— en »produktionsteknisk« metode på grundlag af indførelsen af mindre intensiv produktionsteknik ifølge artikel 8.

2. Den referenceperiode, som medlemsstaterne skal fastsætte, skal gøre det muligt at fastslå den pågældende bedrifts normale årlige produktion, der kan udgøre et pålideligt grundlag for beregning af nedsættelsen og i givet fald kontrollere virkningerne af produktionens omstilling til et mindre intensivt system.

Landbrugsbedriftens normale årlige produktion konstateres på grundlag af de tekniske og økonomiske driftsbøger; den kan anslås skønsmæssigt på grundlag af passende tekniske kriterier for de forskellige produktionssektorer i tilfælde af anvendelse af den »produktionstekniske« metode.

3. På begrundet ansøgning fra en medlemsstat kan Kommissionen tillade denne i områder, hvor produktionerne eller produktionssystemerne allerede er ekstensive, at fastsætte særlige betingelser for ydelse af støtten.

Artikel 5

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at der ved ekstensiveringen tages hensyn til kravene om beskyttelse af miljøet og naturressourcerne samt til brugernes interesse i en forbedring af landbrugsprodukternes kvalitet, samtidig med at eventuelle markedsforstyrrelser undgås.

Artikel 6

1. I tilfælde af anvendelse af den »kvantitative« metode beregnes nedsættelsen af produktionen med mindst 20 % på den enkelte bedrift for hvert produkt, der berøres af forpligtelsen, ud fra bedriftens samlede produktion af dette produkt.

Produktionsnedsættelsen må ikke ske ved arealreduktion, for så vidt angår produkter, for hvilke der kan ydes støtte til fremme af nedlæggelsen af agerjord efter afsnit 1 i forordning (EØF) nr. 797/85 eller præmie for endelig nedlæggelse af vinarealer efter Rådets forordning (EØF) nr. 1442/898 (1).

2. Medlemsstaterne kan undtagelsesvis acceptere produktionsoverskridelser i forhold til landbrugerens forpligtelse, såfremt produktionens årlige gennemsnit, der beregnes for højst fem år, er i overensstemmelse med den indgåede forpligtelse.

Overskridelsessatsen, som Kommissionen skal godkende, må dog ikke være højere end en tærskel, som medlemsstaterne skal fastsætte ud fra de agronomiske produktionsforhold.

Artikel 7

I tilfælde af anvendelse af den »kvantitative« metode for oksekød kan produktionsnedsættelsen foretages ved en tilsvarende nedsættelse af det antal dyr, der udgør besætningen. I så tilfælde sikrer medlemsstaterne sig, at

— de dyr, der er omfattet af nedsættelsen, slagtes eller definitivt udføres til tredjelande

— den resterende besætning ikke bliver genstand for en produktionsintensivering.

Artikel 8

I tilfælde af anvendelse af den »produktionstekniske« metode forpligter producenten sig til at omstille driften, så at produktionsteknikkerne anvendes behørigt.

Disse teknikker kan navnlig indebære anvendelse af passende vækstformer og/eller passende valg af sorter samt et formindsket forbrug af rå- og hjælpestoffer.

(1) EFT nr. L 132 af 28. 5. 1988, s. 3.

Medlemsstaten skal forinden over for Kommissionen godtgøre, at indførelsen af de i første afsnit nævnte teknikker normalt fører til en produktionsnedsættelse på mindst 20 %.

Artikel 9

1. Producenten skal i støtteansøgningen angive oplysninger til belysning af bedriftens situation i referenceperioden, bl. a. med hensyn til:

a) produktionernes fordeling på driften og deres gennemsnitlige udbytte

b) for produkter, der er omfattet af ekstensiveringen:

— i tilfælde af anvendelse af den »kvantitative« metode, bedriftens årlige gennemsnitsproduktion

— i tilfælde af anvendelse af den »produktionstekniske« metode, de anvendte produktionsteknikker.

2. Ved ekstensivering af animalske produktioner skal ansøgeren endvidere angive følgende:

— den grovfoderædende besætnings gennemsnitlige sammensætning i referenceperioden og dens årlige foderbehov

— den gennemsnitlige mængde foder, der opkøbes uden for bedriften i referenceperioden.

3. Støtteansøgningen vedlægges:

— de teknsike eller økonomiske data, på grundlag af hvilke den i stk. 1, litra b), første led, omhandlede gennemsnitsproduktion bliver fastslået, eller i mangel af disse oplysninger en detaljeret vurdering af den gennemsnitlige produktion

— den forpligtelse, som producenten har underskrevet for at opnå støtte ifølge artikel 10.

Artikel 10

1. Producenten forpligter sig til på basis af medlemsstaternes bestemmelser:

— enten at nedsætte produktionen af det eller de produkter, der berøres af ekstensiveringen, med mindst 20 % i forhold til den årlige produktion i referenceperioden i tilfælde af anvendelse af den »kvantitative« metode

— eller indføre mindre ekstensive dyrknings- og opdrætningsteknikker i tilfælde af anvendelse af den »produktionstekniske« metode.

2. Forpligtelsen omfatter desuden:

— angivelse af den periode, der berøres af forpligtelsen

— pligt for støttemodtageren til at give de kompetente myndigheder mulighed for at kontrollere, om hans forpligtelser er overholdt, og navnlig med henblik herpå give dem adgang til hans bedrift

— pligt for støttemodtageren til at ledsage eller lade en stedfortræder ledsage kontrolpersonalet.

3. I tilfælde af ekstensivering af opdrætningen forpligter producenten sig til, at:

— produktionskapaciteten, bl. a. bygninger, anlæg og fast udstyr, der frigøres ved ekstensiveringen, hverken anvendes af landbrugeren eller tredjepersoner til forøgelse af de i bilag I omhandlede produktioner eller svine- eller fjerkræproduktionen

— foderarealet fortsat anvendes til foder til dyrene på bedriften.

Artikel 11

1. Der ydes kun støtte til en bedrift, der er berørt af ekstensiveringen, hvis producenten:

— driver den på tidspunktet for ansøgningens indgivelse og i det tidsrum, forpligtelsen gælder

— har drevet den i en minimumsperiode. Denne periode fastlægges af medlemsstaterne. Den kan variere efter ejerforhold, men kan ikke overstige fem år

— ifølge den nationale lovgivning og ved ansøgningens indgivelse har ret til fortsat at drive den i det tidsrum, forpligtelsen gælder.

2. Opfylder en ansøger ikke den i stk. 1, tredje led, fastsatte betingelse, fastlægger medlemsstaten på hvilke vilkår han kan indgive ansøgningen.

Artikel 12

1. Hvis de agronomiske og økonomiske forhold kræver det, differentierer medlemstaterne støtten:

— efter produkt, der er omfattet af ekstensiveringen

— regionalt eller lokalt.

Medlemsstaterne kan desuden differentiere støttebeløbet efter andre kriterier bl. a.:

— ud fra den del af bedriftens samlede areal, der er omfattet af forpligtelsen

— ud fra produktionsnedsættelsessatsen i tilfælde af anvendelse af den »kvantitative« metode

— ud fra den anvendte dyrknings- eller opdrætningsmetode i tilfælde af anvendelse af den »produktionstekniske« metode.

2. I vinsektoren fastsætter medlemsstaterne støtten under hensyntagen til de forskellige udbytteklasser, der er fastsat i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1442/88, for ikke at hindre den korrekte anvendelse af ordningen for definitiv nedlæggelse af vinarealer, der er fastsat i nævnte forordning.

3. De beløb for den maksimale støtte, der kan refunderes af Fonden, er fastsat i bilag II.

4. For at lette den endelige overgang til et mere ekstensivt produktionssystem kan medlemsstaterne indføre en ordning med degressiv støtte. Den samme degression anvendes på de maksimale refusionsberettigede beløb, idet deres årlige gennemsnit, der beregnes for forpligtelsens varighed, i så tilfælde ikke må overstige de maksimale refusionsberettigede beløb, der er fastsat i bilag II;

Artikel 13

De i bilag II omhandlede beløb omregnes til national valuta ved hjælp af de landburgsomregningskurser, der gælder den 1. janaur i det år, hvor beslutningen om ydelse af støtten falder.

Udbetales støtten ifølge fællesskabsreglerne over flere år, og devalueres senere den landbrugsomregningskurs for en valuta, der gælder ved ydelsen af støtten, fastlægges raterne på grundlag af den tilsvarende landbrugsomregningskurs, der gælder den 1. januar i det år, hvor støtteraten skal udbetales.

Artikel 14

1. Udvides bedriftens landbrugsareal i den periode, forpligtelsen gælder, må produktionen af det af ekstensiveringen omfattede produkt på det nye landbrugsareal ikke forøges.

Landbrugeren kan for den resterende del af den periode, forpligtelsen gælder, udnytte støtteordningen til fremme af ekstensivering for det nye areal, hvis han på dette areal nedsætter produktionen på de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

2. Støttemodtageren kan i de tre første år, forpligtelsen gælder, ansøge om at få ændret de nærmere bestemmelser for produktionsnedsættelsen.

3. Overgår hele eller en del af bedriften, efter at der er ydet støtte, i den periode, forpligtelsen gælder, til en anden person, forbliver støttemodtageren eller den, der måtte indtræde i hans rettigheder, ansvarlig for, at den af støttemodtageren indgåede forpligtelse overholdes, medmindre efterfølgeren selv indgår en sådan forpligtelse for den resterende periode.

Medlemsstaterne fastlægger følgerne i tilfælde af, at en støttemodtager, der ikke opfylder betingelsen i artikel 11, stk. 1, tredje led, afgår ved døden.

4. Stk. 3 anvendes ikke i tilfælde af ekspropriation og tvangsafståelse af arealer, der er omfattet af ekstensiveringen.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forpligtelserne overholdes af støttemodtagerne. De udnytter med henblik herpå de oplysninger, der er til rådighed inden for andre ordninger med fællesskabsstøtte.

2. Medlemsstaterne kontrollerer hvert år et repræsentativt udsnit af de støttemodtagende bedrifter under hensyntagen til de berørte arealers geografiske fordeling, dette udsnit skal udgøre mindst 5 %.

I tilfælde af betydelige uregelmæssigheder, der berører 5 % eller derover af de støtteansøgninger, som er omfattet af kontrollen, underretter medlemsstaterne straks Kommissionen herom.

3. Den i stk. 2 omhandlede kontrol skal mindst omfatte:

— en kontrol af alle angivelserne i den forpligtelse, støttemodtageren har underskrevet, samt af bilagene og/eller andet dokumentationsmateriale vedrørende overholdelse af forpligtelsen

— en kontrol på stedet for at besigtige de støttemodtagende bedrifter og sammenholde oplysningerne i støtteansøgningen med de faktiske forhold

— i tilfælde af anvendelse af den »produktionstekniske« metode skal det ved ovennævnte kontrol på stedet kunne fastslås, om den produktionsteknik, som producenten har forpligtet sig til at indføre, er overholdt. Om nødvendigt udtages der prøver af jord, mellemprodukterne eller slutprodukterne i uforandret stand eller i forarbejdet stand med henblik på en analyse, som de kompetente myndigheder skal foretage.

Efter kontrollen udarbejdes der en detaljeret rapport om, hvorvidt støttemodtageren har overholdt sine forpligtelser.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne iværksætter sanktioner, i det mindste finansielt, hvis de indgåede forpligtelser ikke er overholdt, undtagen i tilfælde af force majeure. Foreligger der alvorlige uregelmæssigheder, fastsætter medlemsstaterne det beløb, der skal tjene som finansiel sanktion. Medlemsstaterne geninddriver den uretmæssigt udbetalte støtte forhøjet med en rente, der er beregnet efter tidsrummet mellem støtteudbetalingen og støttemodtagerens tilbagebetaling. Medlemsstaterne fastsætter i påkommende tilfælde hvert år den rentesats, der skal anvendes ved beregningen.

2. Den tilbagebetalte støtte tilgår de udbetalende organer eller tjenester, og disse trækker dem fra de udgifter, som finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, i forhold til den andel, der finansieres af Fællesskabet.

3. Er det ikke muligt at geninddrive de udbetalte beløb, bærer Fællesskabet de finansielle følger i forhold til den andel, der finansieres af Fællesskabet.

Artikel 17

1. Inden den 1. juli hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen en rapport om ordningens anvendelse, og rapporten skal navnlig indeholde følgende oplysninger:

a) det år, rapporten vedrører

b) en oversigt over antallet af modtagne ansøgninger, fordelt efter bedriftsstørrelser, og antallet af ansøgninger, der er godkendt for disse grupper

c) en vurdering af den opnåede produktionsnedsættelse for hvert af de berørte produkter i det foregående år efter
   — bedrifternes størrelse og om muligt deres teknisk-økonomiske driftsform og/eller ejerforhold
   — antallet af støttemodtagere
   — nedsættelsesmetode (den kvantitative metode eller den produktionstekniske metode)

d) en sammenfatning af resultaterne i de i artikel 15 omhandlede kontrolrapporter

e) en oversigt over sanktioner, der er iværksat i tilfælde af misligholdelse af forpligtelsen

f) konklusioner vedrørende den erfaring, der er indhentet med hensyn til ekstensiveringsordningens bidrag til produktionens tilpasning til markedsbehovene.

Artikel 18

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand

BILAG I

STØTTEBERETTIGEDE PRODUKTER

Opdrætning

— Oksekød

— Fåre- og gedekød

Etårige kulturer

— Korn

— Raps, rybs, solsikke og soja (frø)

— Ærter, bønner og hestebønner

— Tobak

— Bomuld

— Grønsager (1)

Flerårige kulturer

— Vin

— Olivenolie

— Frugter (1)

BILAG II

BELØBENE FOR DEN ÅRLIGE MAKSIMALE STØTTE, DER KAN REFUNDERES

	(ECU)
Opdrætning	
— Oksekød	210 pr. storkreatur faktisk nedsættelse (2) eller 65 pr. storkreatur, der forefindes før forpligtelsen (3)
— Fåre- og gedekød	185 pr. storkreatur faktisk nedsættelse (2) eller 55 pr. storkreatur, der forefindes før forpligtelsen (3)
Etårige kulturer	
— Korn — Raps, rybs, solsikke og soja (frø) — Ærter, bønner og hestebønner — Tobak — Bomuld — Grønsager (1)	180/ha
Flerårige kulturer	
— Olivenolie (specialiserede olivenlunde)	300/ha
— Citrusfrugter	900/ha
— Andre frugter (1) — Vin	600/ha

---

(1) Grønsager, der er anført i fortegnelsen i bilag II til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 (EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1).

(2) Hvis antallet af kvægenheder i henhold til bestemmelserne om nedsættelse skal reduceres med mindst 20 %.

(3) Hvis der i bestemmelserne om nedsættelse er fastsat andre metoder.